



ת"פ 16401/08/22 - מדינת ישראל נגד יורם אהרן ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 16401-08-22 מדינת ישראל נ' אהרן

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים	
יורם אהרן ע"י ב"כ עוה"ד חן הולנדר	

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן בעבירה של הפרת צו פיקוח, לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, תשס"ו 2006.
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, ביום 10.9.2020 במסגרת פע"מ 31327-05-20 בבית משפט השלום בפתח תקווה, הטילה כבוד השופט איליאנא דניאלי, צו פיקוח על הנאשם בהתאם לחוק ההגנה מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו 2006 למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.
3. במסגרת הצו הוטלו על הנאשם בין היתר תנאי הפיקוח הבאים:
 - א. איסור שהייה בבתי כנסת ללא ליווי בגיר המודע לעבירה ולמגבלות, ואשר יאושר על ידי קצין הפיקוח.
 - ב. איסור התחברות, יצירת קשר ושהייה ביחידות עם קטינים, משני המינים, ללא ליווי הדוק של מבוגר המודע לעבירה ולמגבלות, ואשר אושר על ידי קצין הפיקוח.
4. בהתאם לעובדות, ביום 20.7.2021 נערך לנאשם ראיון אזהרה בפני קצין פיקוח, ועל אף זאת, ביום 10.10.2021 בסמוך לשעה 16:45, נכנס הנאשם לבית כנסת "זהרי חמה" ברחוב יפו 92 בירושלים, ללא ליווי בגיר המודע לעבירה ולמגבלות החלות על הנאשם, זאת למשך 15 דקות, בעוד קטינים שהו במקום, וכל זאת בניגוד לתנאי הפיקוח.

תמצית טיעוני הצדדים:

5. המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים הנוגעים בשלטון החוק, וכיבוד החלטות.



שיפוטיות. צוין, כי צו הפיקוח נועד להציב "דלת ברזל" אל מול הנאשם, על מנת למנוע מצבים העלולים לגלוש לפגיעה מינית.

6. המאשימה ביקשה לקחת בחשבון את הודאת הנאשם, וכן חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, לקבוע את המתחם החל מ- 3 חודשים ועד שנת מאסר, זאת בהתאם לפסיקה אליה הפנתה, ולהטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

7. לדעת הסנגור הפסיקה אותה ציינה המאשימה בטיעוניה, מתייחסת למקרים חמורים מהמקרה שבפנינו, ולא ניתן להקיש מהם, באשר לרמת הענישה הנהוגה בנסיבות המקרה. הסנגור הדגיש, כי במקרה דנן, נכנס הנאשם לבית מגורים, אשר נערכה בו תפילה, בתקופת החירום עקב פרוץ מגפת הקורונה. על פיו, כל רצונו של הנאשם היה לשאת תפילה עבור אמו שנפטרה, ועל כן שהה במקום אליו הזדמן באקראי, לפרק זמן קצר מאוד, כפי הנטען בכתב האישום.

8. צוין, כי בנסיבות אלו, ונוכח חלוף הזמן, והעדר טענה אודות הפרות נוספות, אין מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר אף לא בדרך עבודות שירות.

9. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו ומורכבות חייו, כטעמים נוספים שאינם מצדיקים למצות עמו את הדין. בהתייחס לפסיקה הנוהגת צוין, כי מתחם העונש ההולם למקרה שבפנינו, הינו החל ממאסר צופה פני עתיד, ובהתאם יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

10. הנאשם הביע צער על המעשה אותו ביצע, והוסיף כי מצבו הרפואי מורכב מאוד, הוא מתגורר בדירה שכורה ומתקיים מקצבת נכות. הנאשם ביקש שלא יוטל עליו מאסר.

דין:

11. הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו הינם, ביטחון הציבור מפני עברייני מין מורשעים, וכן כיבוד החלטות שיפוטיות. הפסיקה מייחסת חומרה רבה לעבירה זו, שכן הצו נועד להוות, כלשון הפסיקה, "דלת ברזל" אשר תחצוץ בין עברייני מין ובין קרבת פוטנציאליים על מנת למנוע מראש סיטואציות העלולות לגלוש לפגיעה מינית. מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה זו הינו על דרך הכלל כולל רכיב של מאסר בפועל למשך מספר חודשים.

12. בענייננו, ניצבת לחובת הנאשם העובדה, כי ביום 20.7.2021 נערך לו ראיון אזהרה. מנגד, ומבלי להקל ראש בחומרה הקיימת בביצוע עבירה מסוג זה, מידת הפגיעה בערך המוגן בנסיבות מקרה זה אינה גבוהה. המדובר במקרה בודד, ושאינו מתוכנן, בו הפר הנאשם את צו הפיקוח, עת נכנס באקראי לדירת מגורים בה התקיימה תפילה בתקופת הסגר, נוכח התפרצות נגיף הקורונה, במהלכה נאסרו תפילות בבתי כנסת, בלא ליווי כפי שנקבע בצו, ובעת שבמקום שהו גם קטינים. הנאשם שהה במקום למשך זמן קצר מאוד לצורך אמירת קדיש על אמו. אין המדובר במקרה בו בוצעו עבירות שנלוו להפרת הצו, או שנעשה מצד הנאשם ניסיון לבצע עבירות מתחום המוסר, או בכלל. בהקשר זה ראיתי להוסיף, כי צו הפיקוח אשר הוטל על הנאשם, נקט בדרך של איסור שהייה בבתי כנסת, ואולם מצפייה בסרטון המתעד את האירוע ניתן להתרשם כי המדובר בדירת מגורים שהוסבה למקום תפילה. אין מחלוקת כי גם בכך הפר הנאשם את הצו, שהרי תוכנו של הצו ברור: לאסור קשר בין הנאשם ובין קטינים ללא פיקוח אפקטיבי של בגיר המודע לעבירה. עם זאת, ראיתי ליתן גם לכך משקל בקביעת המתחם המתאים.



13. לעניין פסיקה נוהגת, ראו לדוגמה: (ת"פ 17177-12-13 מדינת ישראל נ' צבי מרדכי ווגל (נבו 04.05.2015), ת"פ 35912-05-11 מדינת ישראל נ' ויפליק (14.7.11), ת"פ 18029-09-13 מדינת ישראל נ' חנוכה (30.10.13), ת"פ (י-ם) 6095-08-11 מדינת ישראל נ' טייב (14.3.12)).

14. נוכח נסיבותיו של האירוע כפי שפורטו לעיל, ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם, החל ממאסר מותנה ועד מאסר קצר למשך מספר חודשים, זאת לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

15. הנאשם כבן 67 גרוש, נטל אחריות והביע חרטה על מעורבותו בעבירה.
16. לחובת הנאשם רישום פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות בעבירות מתחום המוסר. האחרונה משנת 2016 בגינה נדון ל-5 שנות מאסר, והשנייה משנת 2004 בגינה נדון לשנתיים מאסר.
17. הבאתי בחשבון את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, נסיבות האירוע, וכן העובדה כי המדובר בהפרה ראשונה ויחידה. לא נמסר לי כי מאז אותו אירוע עבר הנאשם עבירה נוספת.
18. הבאתי במסגרת שיקוליי את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי סנגורו, מצבו הרפואי של הנאשם בהתאם למסמך הרפואי שהוגש מטעם ההגנה, ונסרק לתיק בית המשפט ביום 15.5.2023. הנאשם סובל ממצב רפואי מורכב, סכרת, מחלות לב בין יתר האבחנות שפורטו במסמך הרפואי.
19. באיזון בין שיקולים אלו, סבורני כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולהטיל עליו את העונשים הבאים:
- א. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם משך 3 שנים מהיום, את העבירה בה הורשע.
- ב. קנס בסך 1500 ₪ אשר ישולם עד ליום 3.9.2023.
- ג. התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע משך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשפ"ג, 14 יוני 2023, במעמד הנוכחים.